

Til: MN- fakultetsstyret

Sakstype: Diskusjonssak
Saksnr.: 54/19
Møtedato: 09.12.2019
Notatdato: 03.12.2019
Saksbehandler: Inger Stray Lien

**Fakultetets samhandling med eksterne aktører – et virkemiddel for å nå ambisjonene i Strategi 2030
Intern organisering, arbeidsprosesser og vektlegging av ulike typer oppgaver**

Universitetene er samfunnets fremste kunnskapsinstitusjoner. At de skal være internasjonalt konkurransedyktige er et uttalt mål både når det gjelder forskning og utdanning, men myndighetene forventer også andre typer bidrag til samfunnsutviklingen fra landets fremste fagmiljøer. Akkurat nå etterlyses større innsats fra academia for innovasjon og medvirkning til ny, norsk næringsutvikling, men også på en rekke offentlige ansvarsområder trengs det forskningsbasert og kvalitetssikret kunnskapsgrunnlag for å håndtere omstillinger med store ringvirkninger – ref. FN's bærekraftsmål.

Fakultetets nye strategidokument anerkjenner dette allerede i valg av tittelen «**Kunnskap for en verden i endring**». I strategiens *Del II Ambisjon og retning* belyses innledningsvis hvilke holdninger og verdier som skal legges til grunn og prege fakultetets og fagmiljøenes arbeid frem mot 2030. Deretter beskrives sentrale utfordringer under følgende fire overskrifter:

- 1) Forspranget ligger i forskningen
- 2) Kultur for læring
- 3) Kunnskap i bruk
- 4) Menneskene i sentrum

Denne fakultetsstyresaken handler om hvordan fakultetet skal organisere og prioritere sin innsats fremover knyttet til ambisjoner og utfordringer som omtales under 3) Kunnskap i bruk. Ambisjonen er høy: «*våre fagmiljøer skal være de fremste samarbeidspartnere for næringsliv og enheter i offentlig sektor*». Men hva skal til for at de skal bli det, og på hvilke områder er det særlig viktig å lykkes?

I første omgang inviteres styret nå til en innledende diskusjon om hvordan MatNat-fakultetet kan arbeide mer målrettet for bli en viktigere samarbeidspartner for eksterne aktører både i næringslivet og i offentlig sektor. Hvem er det viktigst å få i tale? På hvilke fagfelt er det særlig viktig at kunnskap som fakultetet besitter også deles med andre? Hvordan må det samarbeides for at ny kunnskap lettere kan tas i bruk og gi grunnlag for nytenking og innovasjon? Samsvarer de interne prioriteringene med samfunnets behov og med næringslivets behov for fornyelse? Dette er spørsmål som det er krevende å svare på, og det må tas noen gjennomtenkte valg etterhvert om hvordan fakultetets ressurser bør utnyttes, om hvilken tilleggskompetanse som må utvikles eller anskaffes og hvilke arbeidsoppgaver som bør prioriteres. Fakultetet må også etablere (eller engasjere seg i) arenaer som styrker dialogen med de viktigste samarbeidspartnerne og gjør det mulig å utvikle både noen felles, langsiktige mål samt realisere konkrete samarbeidstiltak underveis.

Å etablere gode samarbeidsrelasjoner krever kontinuitet og en god porsjon tålmodighet og en arbeidsform som fremmer gjensidig kjennskap og respekt og utvikler et likeverdig partnerskap. De som skal jobbe med dette må være «to-språklige» - dvs. de må både kjenne den interne kulturen på fakultetet (og på ni svært ulike institutter), og de må forstå andre aktørers interesser, behov, rammebetingelser og spilleregler. De må i tett dialog med fakultetetledelsen systematisk bygge opp det nettverket av samarbeidspartnere som fakultetet trenger.

Vedlagte notat gir et litt mer utfyllende saksunderlag og inspirerer forhåpentligvis til en god diskusjon om hvordan fakultetet mer bevisst og mer målrettet kan utvikle en velfungerende samfunnskontakt og om hvilke hensikter den først og fremst skal tjene. Diskusjonen skal også gi grunnlag og føringer for en vedtakssak med konkret forslag til hvordan arbeidet bør organiseres og dimensjoneres med hensyn til ressurser i 2021 og på lengre sikt. Den oppfølgende fakultetsstyresaken planlegges fremlagt utpå våren.

Vedlegg:

Notat: **Kunnskapsutvikling for en verden i endring**
Samhandling som virkemiddel for å realisere Strategi 2030

Kunnskapsutvikling for en verden i endring

Samhandling som virkemiddel for å realisere Strategi 2030

Et underlagsnotat for diskusjon i fakultetsstyrets møte 09.12.2019 fra Inger Stray Lien

Et ambisiøst og offensivt fakultet

Fakultetets nye strategidokument har fått tittelen «*Kunnskapsutvikling for en verden i endring*». Strategien ble vedtatt av fakultetsstyret i desember 2018 etter en grundig intern prosess, og den er ambisiøs. Den er utformet i etterkant av at fakultetet har gjennomført viktige endringer både innen forskning og undervisning. Forskningsfelt med et særlig potensial for faglige gjennombrudd og vitenskapelige resultater på høyt internasjonalt nivå er identifisert og prioritert, og studieprogrammene er lagt om. Det arbeides med utprøving og innføring av nye undervisningsformer, inkludert studentaktive læringsformer. Studieprogrammene er revidert med økt vekt på generiske ferdigheter, beregningsbaserte metoder og programmering. Effekten av fakultetets opprettelse av og investering i en rekke tverrfaglige «endringstiljøer» avspeiler seg så langt i mange lovende SFF-initiativer. Fakultetet ser også en økende tendens i retning av tverrfaglig senterdannelser, og det åpnes langt mer enn før for tverrfaglighet både innen utdanning og forskning. I tillegg er økonomiske ressurser re-alloktert for å gi fakultetet kapasitet til å ta større utviklingsgrep,

Arbeidet med disse store, gjennomgripende endringsprosessene har åpenbart også gitt inspirasjon. Viljen til å strekke seg ytterligere understrekes av et klart formulert mål i den nye strategien om at fakultetet i løpet av de neste 10 årene skal hevde seg i det europeiske toppsjiktet av forskningsintensive universiteter på sine fagfelt. Utgangspunktet for å oppnå dette for ren vitenskapelig virksomhet synes godt, fremfor alt fordi fakultetet i dag har så mange dyktige forskere med suksess og god innsikt i hva som skal til for å lykkes f.eks. med EU-finansiering av store prosjekter og med SFF-søknader til NFR. Konkrete tiltak har som mål at deres erfaringer deles og tilflyter flere – og særlig for at yngre, lovende forskere skal få en god start på sin forskerkarriere.

Men fakultetet har også satt seg andre viktige strategiske mål, f.eks. under overskriften «*Kunnskap i bruk*». Her slås det fast at fakultetets fagmiljøer skal være de fremste samarbeidspartnere for næringsliv og offentlig sektor og være pådrivere for nyskaping og innovasjon. Slike utfordringer krever ganske andre grep – grep som kanskje også vil være internt kontroversielle fordi de vil kreve oppmerksomhet og ressurser som alternativt kunne gavnet faglig aktivitet. Det er derfor viktig med høy bevissthet om *hvorfor* «kunnskap i bruk» bør prioriteres høyere fremover og på hvilke måter det vil kunne tjene fakultetets faglige virksomhet på lengre sikt å bli mer – og mer strategisk – samhandlende.

Grunnforskning som utgangspunkt for samarbeid

MatNat har tatt et bevisst standpunkt til å ikke drive med ordinær oppdragsforskning slik mange andre universitetmiljøer gjør. Men fakultetet vil gjerne ha andre former for forskningssamarbeid både med bedrifter og med offentlig virksomhet. Det betyr å finne de riktige samarbeidspartnere, samarbeidsformer og -tema som gir grunnlag for gjensidig utbytte og systematisk bygge opp fakultetets erfaring om hva som skal til for å lykkes.

Strategien uttrykker også et ønske om å fremme radikal tverrfaglighet på områder av særlig stor vitenskapelig og samfunnsmessig betydning – gjerne med forskere fra andre fakulteter på UiO på laget der tematikken tilsier det. Skal det lykkes å bygge faglige topplag innen mer komplekse samfunnsutfordringer med ulike partnere, er det nødvendig å definere hva en bedrift kan forvente av utbytte fra å engasjere seg og hvilke spilleregler samarbeidet må bygge på både når det gjelder økonomi og faglig integritet for ulike partnere. Det betyr at fakultetet også må bygge opp erfaring om hvordan samarbeidsavtaler må utformes for å unngå og for å håndtere potensielle konflikter.

En aktiv dialog og faglig samhandling med aktører utenfor universitetet kan også være et avgjørende fundament når det trengs hjelp til å realisere viktige satsinger der universitetets egne ressurser ikke er tilstrekkelige. Det kan handle om investeringer i utstyr eller om tilgang til viktige internasjonale samarbeidsfaciliteter. Kan andre også ha nytte og glede av dette – direkte eller indirekte – er partnerskap ofte en langt bedre strategi enn å be om donasjoner. Å bygge gode, strategiske partnerskap for felles faglig utvikling bør derfor inngå som et viktig mål i samfunnskontaktarbeidet.

Ni ulike institutter + Naturfagsenteret + andre verdifulle fakultetsressurser

Fakultetet har gode interne ressurser som må utnyttes i dette arbeidet. Alle instituttene har allerede viktige samarbeidspartnere utenfor academia og ulike tradisjoner for hvilke partnere som er særlig prioritert og hva samhandlingen består i. Det nyeste instituttet, Institutt for teknologisystemer, og Naturfagsenteret – som nå blir organisert på linje med instituttene – tilfører nye samarbeidsarenaer. En kort besøksrunde på alle instituttene og Naturfag-senteret, synliggjør disse ulikhetene og det er avgjørende at dette mangfoldet fortsatt får blomstre. Men samtidig ligger det mange muligheter for å finne fellesnevnerne, trekke hverandre mer med og bygge sterkere interne allianser. Instituttene har også ulike bidrag til å forstå hva det innebærer å ta ny kunnskap i bruk, og de har viktige erfaringer fra hva de tidligere har lykkes godt med.

Ser en fakultetet under ett, er det likevel trolig fortsatt et betydelig gap om MatNats fagmiljøer skal oppleves som de *fremste samarbeidspartnerne* for næringsliv og offentlig sektor og som *pådrivere* for fornyelse og innovasjon. Det er en betydelig jobb som må gjøres for å komme dit og instituttene må inkluderes om dette skal fungere. De viktigste aktivitetene må styres og prioriteres av faglig ledelse ved fakultetet for å gjøre dette slagkraftig.

De senere årene har fakultetet gitt høyere prioritet til eksternt rettet kommunikasjon og bygget opp en velfungerende kommunikasjonsavdeling (p.t. 7 medarbeidere). Resultatet vises både i søkertallene til studiene og gjennom økende oppmerksomhet om fakultetets faglige virksomhet. Særlig bidrar nett-magasinet Titan til det siste, med godt bearbejdede nyheter som inkluderer presentasjoner av personer, begivenheter og faglig virksomhet ved fakultetet. I dag utgjør nyheter fra MatNat rundt halvparten av de nyhetene fra UiO som når dagspressen ifølge dekanen.

Den kompetansen og erfaringen dette kommunikasjonsarbeidet representerer, har svært stor verdi når dialogen og samhandlingen med omverden nå intensiveres med et mer faglig siktemål. Men det vil også kreve en tettere kopling til den vitenskapelige

virksomheten, andre typer initiativ og andre former for aktiviteter og systematisk oppfølging.

Realfagsbiblioteket er en annen viktig og verdifull ressurs for fakultetet som på ulike måter kan trekkes inn i dette arbeidet etterhvert. Med kreativitet og profesjonalitet har dette biblioteket de senere årene vist at det kan nå ut til nye målgrupper og bidra til å sette viktige tema på dagsorden.

Samhandling for samfunnsutvikling og samhandling som «bolverk»

Målsettingen om å bli *et samhandlende fakultet* som fremheves i strategien, er helt i tråd med stadig sterkere forventninger om at vitenskapelige miljøer i Norge må og skal ta del i den omstillingen som norsk næringsliv og forvaltning trenger for eksempel for å håndtere klima- og miljøutfordringene fremover og for å bidra til å utvikle et nytt og mer bærekraftig næringsliv som kan supplere og erstatte virksomhet knyttet til norsk petroleumsnæring.

Men det kan også ha en helt annen verdi å forsterke dialogen med samfunnet utenfor academia. De akademiske miljøene oppfattes av mange som eliteinstitusjoner og de kan oppleves som truende for maktavere. I land etter land settes universitetenes faglige frihet under press, deres økonomiske situasjon kan endres radikalt over natten. Det er mange eksempler på at brysomme akademikere fengsles eller mister sine jobber. Ofte enn før settes det også spørsmålsteget ved vitenskapelig baserte fakta fra politiske ledere når de ikke passer i deres agenda.

I boken «*The Great American University. Its rise to preeminence. Its indispensable National role. Why it must be protected*» som ble utgitt i 2009 beskriver Jonathon R. Cole inngående hvorfor gode universiteter er så viktige for samfunnet og hvilke store konsekvenser det har om man rokker ved de verdiene disse institusjonene bygger sin virksomhet på. Hans referanser er amerikanske universiteter som han kjenner i detalj, men det er lett å kjenne seg igjen også sett fra Norge, og dette er en bok som dessverre har fått større aktualitet gjennom de ti årene som har gått etter utgivelsen.

Universitetsutvikling er også et forskningsfelt der forskere ved UiO er internasjonalt aktive. Sommeren 2019 ble rapporten «*The Place of Universities in Society*.» lagt frem og debattert på en tysk universitetskonferanse, GUC (Global University Leaders Council), i Hamburg. Dette er en studie som tre professorer fra UiO, Peter Maassen, Magnus Gulbrandsen og Bjørn Stensaker samt vit.ass. Zacharias Andreadakis har gjort for Körberstiftelsen. De har kartlagt hvordan universiteter i seks ulike land posisjonerer seg og utvikler ulike former som samfunnsnyttige aktiviteter utover den tradisjonelle akademiske virksomheten. «Growing focus on universities' third mission: the changing place of universities in society worldwide» er overskriften i rapportens Executive Summary. Dette kan være interessant stoff å dukke ned i også for et fakultet ved UiO som ønsker en tettere dialog med samfunnet rundt seg. En viktig begrunnelse for mange av de universitetene som inngår i undersøkelsen er nettopp at flere samfunnsgrupper skal se og få oppleve verdien av universitetenes kunnskap og inviteres til å ta del i den. Da må akademikere ut av sine kontorer og medvirke i det som foregår ellers i samfunnet og bidra til at flere forstår hvor viktig et riktig kunnskapsgrunnlag er for å ta kloke valg.

Andre prosesser på UiO av betydning for hva MN velger å gjøre

1) Hvordan ser morgendagens økosystem for kommersialisering ut?

To lov-endringer tidlig på 2000-tallet ga norske universiteter ansvaret for kommersialisering av gode ideer fra forskningen. Det er en krevende oppgave. UiO opprettet selskapet Birkeland Innovasjon as for å sikre IPR (Intellectual Property Rights) for en oppfinnelse og for å bistå forskerne i arbeidsprosessene frem mot lisensiering eller bedriftsetablering. Senere er Birkeland Innovasjon slått sammen med Rikshospitalets selskap Medinnova til én felles TTO (Technology Transfer Office) som skal betjene UiO, Helse Sør-Øst og Oslo Universitetssykehus: **Inven2 as**. Naturlig nok har Invent2 gjort livsvitenskap og medisin til sine spesialfelt fordi OUS og UiO tilsammen har så mange forskere i disse fagområdene, men Invent2 skal være TTO for hele UiO – også for de delene av MatNat som ikke er medisin- og helsesrelatert.

Det skjer også kommersialisering utenom Inven2, men det registreres ikke og det er vanskelig å anslå omfanget.

Kommersialisering er én måte å ta kunnskap i bruk på. Det kan ligge store ressurser i dette når det lykkes, og ikke minst kan det sikre at et forskningsresultat virkelig kommer til anvendelse. For fremragende vitenskapelige miljøer er det av stor betydning hvilket økosystem for innovasjon deres institusjon kan tilby. Det må kompetente aktører til for å realisere det kommersielle potensialet i et lovende forskningsresultat, og veien fra idé til marked er ofte lang. De senere årene har det vært reist en del kritikk mot den norske modellen med en ekstern TTO-ordning. Kritikerne mener det har vært uheldig å flytte hele kommersialiseringsansvaret ut av institusjonene, at en slik ordning lett oppleves for fjern for forskningsmiljøene og gjør det vanskelig å fange opp lovende ideer og å hente ut det fulle potensialet for innovasjon og kommersialisering.

Invent2 leverte i starten lovende resultater, men har strevd mer de senere årene. Selskapets praksis og resultater er derfor for tiden under vurdering også for å kartlegge forskernes erfaringer. Som en av eierne, vil UiO – når denne vurderingen foreligger – se nærmere på om dagens system er godt nok eller om Invent2s oppdrag bør endres. I så fall er det nærliggende å tro at fagmiljøene selv med fordel kan ta et større ansvar i tidligfase og stå for idékartlegging og den første idéutviklingen. Dette er oppgaver som forutsetter nærhet til forskningsmiljøene og innsikt i hva forskerne arbeider med og hvem resultatene kan være interessante for. Dette vil være den samme typen nærhet som skal til for å bygge opp en god samfunnskontakt for fakultetets ulike fagmiljøer. For MatNat er det derfor viktig å følge med på og ta aktivt del i den diskusjonen som sannsynligvis kan komme ved UiO allerede på nyåret. Hvilken modell vil være best for at MatNats fagmiljøer skal lykkes med kommersialisering av lovende forskningsresultater? Hva vil det bety for internt kompetansebehov? Dette er viktige spørsmål som må vurderes i neste runde av dette arbeidet, og her kan nøkkelen ligge til å ta en tydelig pådriverrolle for nyskaping og innovasjon i tråd med strategien – vel innforstått med at det omfatter langt mer enn kommersialisering.

2) Enhet for innovasjon, samfunnskontakt og næringslivskontakt plassert i nytt bygg for Livsvitenskap, kjemi og farmasi ved UiO

Relaterte problemstillinger har også vært reist i tilknytning til arealbruk i den nye livsvitenskapsbygget som er under realisering. Etter dagens planer skal dette viktige bygget stå klart i 2024. Universitetsledelsen ønsker at bygningen også skal inneholde en felles, fysisk enhet for innovasjon, samfunns- og næringslivskontakt for hele UiO – en inngang som gjør det lettere for næringsliv og andre samfunnsaktører å kontakte og komme i inngrep med universitetet. Enhet vil først og fremst har aktiviteter knyttet til livsvitenskap og konsentrere seg om at den store investeringen som nå gjøres i dette feltet skal få kommersielle ringvirkninger. Det kan også inkludere forskning som skjer i andre fagmiljøer ved UiO, og de som jobber i den nye enheten, vil trenge et aktivt nettverk som favner hele universitetet.

Om fem års tid vil tre av MatNat-instituttene i sin helhet være lokalisert i Gaustadbekkdalen, og flere andre institutter vil sannsynligvis også ha aktiviteter her. Det er derfor viktig at den modellen for samfunnskontakt som fakultetet nå lander på, enkelt kan tilpasses og nyttiggjøre seg de ressursene UiO forøvrig velger å legge til en slik ny enhet.

Det pågår for tiden en utredning av hvilke oppgaver en slik enhet bør ha og hvilken bemanning den vil trenge for å kunne fungere for UiO med sin store faglige bredde (kompetanse og kapasitet). Utredningen skal være klar i mars 2020. Hvor raskt den nye enheten blir etablert, gjenstår å se, men det er ingen grunn til å sette MatNat-fakultetets interne prosess på vent. Snarere tvert imot – det vil være nyttig å høste erfaringer selv for i neste omgang å være bedre skodd for å vurdere hva som er et hensiktsmessig grensesnitt for denne typen virksomhet mellom en enhet som skal betjene hele UiO på et nærmere definert fagområde og det fakultetet med fordel kan gjøre selv.

Hva skjer i omgivelsene?

I mars 2018 vedtok Bystyret i Oslo en egen strategi for utviklingen av Oslo som kunnskapshovedstad: Campus Oslo¹. Det var et enstemmig vedtak. Den tverrpolitiske tilslutning er viktig fordi dette vil være et langsiktig arbeid. Campusstrategien er godt forankret i den nye kommuneplanen som skal styre byens utvikling frem mot 2040 og som ble vedtatt av Bystyret noen uker tidligere. I 2020 starter arbeidet med arealdelen av den nye kommuneplanen. I sin tiltredelseserklæring sier det nyvalgte byrådet at kommuneplanens arealdel skal revideres i tråd med campusstrategien for å gi plass til bærekraftig næringsliv og nye arbeidsplasser rundt byens sterkeste kunnskapsmiljøer. Det understrekes også i erklæringen at det skal etablere tre innovasjonsdistrikter i byen: ett rundt Blindern, ett i Hovinbyen og ett i sentrum.

Arbeidet med å utvikle innovasjonsdistriktet rundt Blindern er første fase i å realisere campusstrategien. Det første innovasjonsdistriktet, Oslo Science City (OSC), er i sin spede oppstart. OSC er foreløpig etablert som en forening der Oslo kommune samarbeider med Universitetet i Oslo, Helse Sør-Øst RHF, Oslo universitetssykehus HF, SINTEF og Forskningsparken/Oslotech. NGI (Norges Geologiske Institutt) har også sluttet seg til, og flere medlemmer vil bli invitert inn. Styreleder er rektor ved

¹ <https://www.oslo.kommune.no/getfile.php/13324021-1557317764/Tjenester%20og%20tilbud/Politikk%20og%20administrasjon/Prosjekter/Kunnskap%20Oslo/Dokumenter/Campus%20Oslo%20Strategi%20for%20utvikling%20av%20kunnskapshovedstaden.pdf>

UiO, Svein Stølen. Målet er å utvikle området fra Gaustad, Blindern, Marienlyst til Majorstua til et velfungerende og anerkjent innovasjonsdistrikt med internasjonale ambisjoner og invitere næringsliv og andre nøkkelaktører som trenger nærhet til landets fremste forskningsmiljøer til å etablere virksomhet i Oslo Science City.

Midt i OSC-området ligger MatNat-fakultetet med et betydelig areal på Nedre Blindern som om få år kan gjenbrukes til nye formål. Det åpner nye perspektiver å kunne tenke ny bruk av denne eldste delen av universitetsanlegget inn i en overordnet og fremtidsrettet byutviklingsstrategi som mange parter bidrar til å realisere. De kommende årene må fakultetet være tett på det som skjer i sine nærmeste omgivelser og kunne påvirke og utnytte de mulighetene som åpner seg. Kreative og dyktige folk tett på fakultetsledelsen må gjøre OSC til en faglig suksess for fakultetet – det vil være helt i tråd med målsettingene i Strategi 2030.

Gjennomgangen av næringsrettede virkemiddelapparatet

Mange er opptatt av at det fortsatt ikke lykkes godt nok å få kunnskapen fra norsk forskning ut i samfunnet om vi måler oss med f.eks. med våre nordiske naboer. Regjeringens Produktivitetskommisjon har påpekt at dette særlig gjelder for våre aller fremste forskningsmiljøer ved universitetene, og den er bekymret for at det mangler gode incitamenter for at disse miljøene skal kunne prioritere oppgaven høyere.

Næringsdepartementet har bestilt en «områdegjennomgang» av det næringsrettede virkemiddelapparatet, og det foreligger nå en helt fersk rapport fra Deloitte der det samlede systemet gjennomgås. Rapporten har en rekke forslag til forenklinger og justeringer, men når det gjelder forskningsbasert innovasjon, er det få eller ingen nye tiltak – iallfall ingen som tar tak i den utfordringen Produktivitetskommisjonen pekte på. Forskningsmiljøene selv bør derfor sannsynligvis gå inn i utfordringene med større tyngde fremover og drøfte hvilke endringer som bør iverksettes. Dette er et område for samfunnskontakt fremover der MatNats stemme vil være særdeles viktig.

Avslutning

Den prosessen som fakultetsledelsen nå har startet, handler om hvordan tettere samhandling mellom fakultetet og viktige eksterne aktører i forvaltning og næringsliv kan utnyttes som virkemiddel for å realisere de målene som er satt i Strategi 2030.

Hva vil det kreve av fakultetet å leve opp til ambisjonen slik den er formulert i strategidokumentet, og hva er det særlig avgjørende å lykkes med? Hva er det viktig å samarbeide med næringslivet og med offentlig forvaltning om, og hva er viktigst for de enkelte fagmiljøer?

Og - ser en det fra næringslivets side: hva er det viktigste fakultetet kan *tilby* som samarbeidspartner? Hva er det MatNat-fakultetet ved UiO har som er unikt i Norge og derfor kan være særlig attraktivt for ulike typer partnere? Hvem er disse samarbeidspartnerne og hvordan skal de inviteres til å ta del i det og nyttiggjøre seg fakultetets fagkunnskap og innsikt?

Med fakultetsstyrets sammensetning vil dette sakskompleksets mange problemstillinger og utfordringer kunne belyses fra ulike synsvinkler. Vi håper på en spennende diskusjon og på kloke – og mest mulig konkrete – signaler om hva fakultetsstyret ønsker bedre belyst og fremlagt i en oppfølgende vedtakssak på nyåret.

ISL, 02.12.2019